

۱۶ زندگی ایران جام‌جہ

میراث‌فرهنگی

حفاظت از ۸۰ پشت بام

تاریخی در میبد

میبد است و خانه‌های قدیمی اش؛ خانه‌هایی که انگار از دل تاریخ بیرون آمده‌اند. میبد است و کوچه‌ها ، محله‌ها و ساباط‌هایی که هرکدام نشانه‌ای از روزگار گذشته‌اند؛ آثاری که سال به سال که گذشته، عمرشان که زیاد شده، فرتوت‌تر شده، اما همچنان پابرجا ایستاده‌اند و حفاظت از آنها به یکی از اولویت‌های اصلی اداره میراث فرهنگی این شهر تبدیل شده است.

به گزارش جام‌جم،این روزها که هوای بسیاری از شهرهای کشورمان بارانی است، نگرانی برای مراقبت از این آثار تاریخی در دل بسیاری از دوستداران میراث فرهنگی افتاده، رئیس اداره میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان میبد در همین رابطه از توجه این اداره به حفظ و مرمت پشت بام این بناهای تاریخی خبر داده و گفته: «در پی بازدیدهای سال گذشته و نیاز به حفاظت و رفع خطر بناهای تاریخی در مقابل بارش‌های احتمالی، پشت بام ۸۰ بنای تاریخی در شهرستان میبد حفاظت شدند.»

رسول مشتاقیان ادامه داده: «پشت بام‌های تاریخی میبد با اعتبار تقریبی یک‌میلیارد ریال در سطح شهرستان و به‌صورت مشارکتی با مالکان و هیات امناهای مربوط از نیمه دوم سال گذشته تاکنون مرمت و ساماندهی شده است.»

او البته با اشاره به این‌که بافت تاریخی شهرستان میبد از بافت‌های بی‌نظیر استان است، گفته: «حفاظت از پشت‌بام‌ها در بناهایی از جمله مسجد، حسینیه، حمام آب انبار، ساباط و خانه‌های قدیمی صورت گرفته است.» گفتنی است یک‌سوم وسعت شهرستان میبد بافت تاریخی است و با ۱۰۴هزار نفر جمعیت در ۵۰کیلومتری شمال غرب شهر یزد مرکز این استان قرار دارد.

دادرحیم دادشاپور یکی از همیاران محیط زیست چاپهار است که با وجود مشکلات زیاد همچنان با علاقه و انگیزه به کار حفاظت از لاک پشت‌ها در این منطقه ادامه می دهد

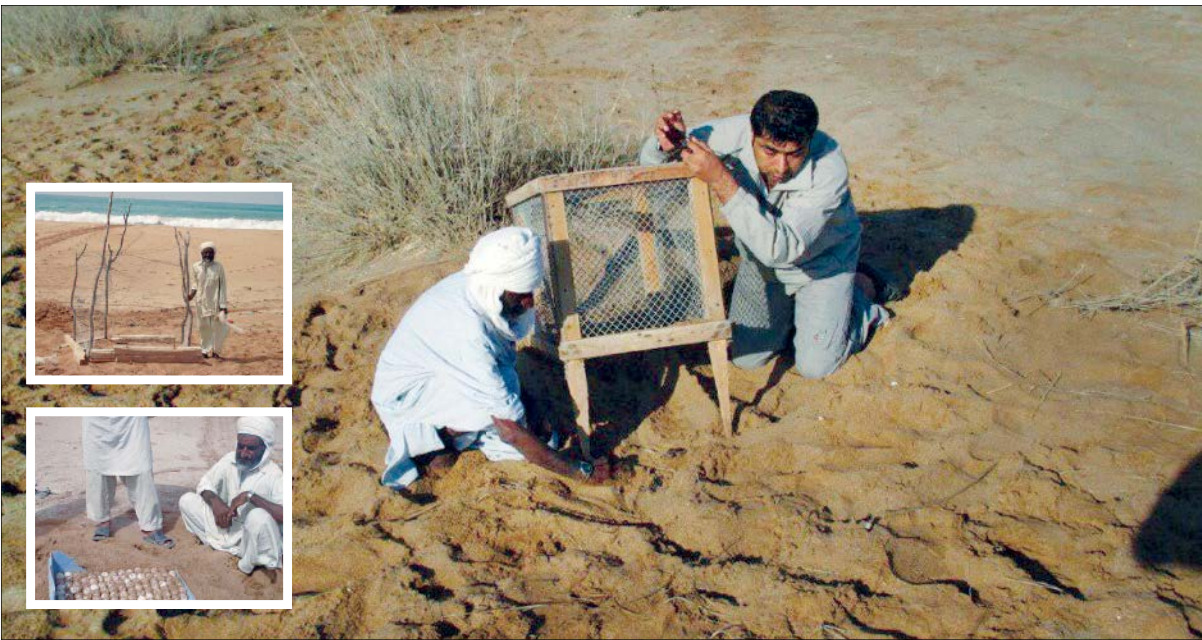
در چاپهار سیستان و بلوچستان، آنجا که محلی‌ها چهاربهار می خوانندش و مدتی است ساحل خیره‌کننده‌اش انگیزه سفر شورانگیز خیلی‌ها شده، ما سراغ بومی‌هایی آمده‌ایم که دل شان برای محیط‌زیست می‌تپد؛ مردمانی که زیر سایه محرومیتی که از مدت‌ها پیش روی سر این شهرستان چتر شده، زندگی می‌کنند و با این حال شانه خالی نمی‌کنند از حفاظت از آب و خاک شان؛ مردانی مثل دادرحیم دادشاپور، یکی از ساکنان بومی روستای لیپار، روستایی محروم در ۱۵کیلومتری چاپهار بعد از ساحل رمین، در مسیر ساحل گوآتر؛ روستایی که از سال‌ها پیش محل تخم‌گذاری تعدادی از لاک‌پشت‌های سبز کشورمان بوده است.

حسینی: از قدیم به‌خاطر یک‌سری ناورهای غلط که پایه علمی هم ندارد خیلی‌ها به‌دنبال جمع‌آوری تخم این لاک‌پشت‌ها برای مصارف خوراکی و دارویی و... هستند، در حالی که این لاک‌پشت یعنی لاک‌پشت سبز جزو گونه‌های در معرض خطر است و باید مورد حفاظت قرار بگیرد

صادرات ۱۲میلیون دلاری صنایع‌دستی از مرز مهران

اقتصاد منهای نفت، مدت‌هاست مورد توجه مسؤولان کشورمان قرار گرفته و در این بین صادرات صنایع‌دستی به‌عنوان یکی از محورهای اصلی شناخته می‌شود؛ در همین رابطه مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی ایلام از صادرات ۱۲ میلیون دلاری صنایع دستی از مرز مهران به کشور عراق در

شش ماهه اول سال جاری خبر داده است. عبدالمالک شنبه‌زاده ادامه داده: بر اساس آمار دریافتی از گمرک استان محصولات مختلف صنایع‌دستی از مرز بین‌المللی مهران به کشور عراق صادر شده که گلیم نقش برجسته، جاجیم و امد از مهم‌ترین این اقلام صادراتی بوده است.

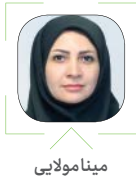

گزارشی از روستای لیپار در سیستان و بلوچستان که حالا خانه لاک‌پشت‌ها شده است

دادرحیم؛ فرشته نجات لاک‌پشت‌ها

در چاپهار سیستان و بلوچستان، آنجا که محلی‌ها چهاربهار می خوانندش و مدتی است ساحل خیره‌کننده‌اش انگیزه سفر شورانگیز خیلی‌ها شده، ما سراغ بومی‌هایی آمده‌ایم که دل شان برای محیط‌زیست می‌تپد؛ مردمانی که زیر سایه محرومیتی که از مدت‌ها پیش روی سر این شهرستان چتر شده، زندگی می‌کنند و با این حال شانه خالی نمی‌کنند از حفاظت از آب و خاک شان؛ مردانی مثل دادرحیم دادشاپور، یکی از ساکنان بومی روستای لیپار، روستایی محروم در ۱۵کیلومتری چاپهار بعد از ساحل رمین، در مسیر ساحل گوآتر؛ روستایی که از سال‌ها پیش محل تخم‌گذاری تعدادی از لاک‌پشت‌های سبز کشورمان بوده است.

اما حکایت دادرحیم و لیپار و لاک‌پشت‌های سبز، به عشق و علاقه‌ای گره خورده است که باعث شده دادرحیم از مدت‌ها پیش مسؤول حفاظت از لاک‌پشت‌ها و تخم‌هایشان در ساحل منتهی به این روستا بشود... او یکی از صدها همیار محیط‌زیست شهر چاپهار است و با وجود مشکلات زیاد، همچنان با علاقه و انگیزه، به کارش ادامه می دهد.

ایران

با دادرحیم سخت هم صحبت می‌شویم؛ تلفن همراهش آنتن نمی‌دهد، تماس ما چند بار قطع می‌شود و ماحصل گفت‌وگوی ما

است، شاید به خاطر همین است که می‌گوید: «من همین جا در همین روستا به دنیا آمدم و همین‌جا هم از دنیا می‌روم.» او با وجود همه مشکلاتی که بقیه اهالی را یکی یکی از لیپار پر دادند، همچنان با خانواده‌اش در لیپار مانده است. چرایش را که می‌پرسیم باز می‌رسیم به همان کلمه زادگاه، همان رشته وصل ناگسستگی که به پای این مرد پیچیده و او را پابند روستایش کرده است؛ آن‌قدر که ماند و ماندنش به نفع محیط‌زیست و حیات وحش این منطقه باشد. دادرحیم به ما می‌گوید: «من لاک‌پشت‌ها را از بچگی دوست داشتم و به‌خاطر این علاقه رفتارشان را زیر نظر گرفتم و الان بعد از این همه سال عمری که از خدا گرفته ام به خوبی می‌توانم محل تخم‌گذاری شان را شناسایی کنم. البته این کار راحتی نیست، من بعضی وقت‌ها ساعت‌ها در شب در ساحل قدم می‌زنم، حتی چند روز وقت می‌گذارم اما بالاخره موفق می‌شوم که این محل‌های تخم‌گذاری را شناسایی کنم و آنها را به کارشناسان محیط‌زیست چاپهار معرفی کنم.» از دادرحیم درباره انگیزه اش که می‌پرسیم می‌خندد و می‌گوید: «من با این لاک‌پشت‌ها دوست هستم... این‌ها سرمایه‌های منطقه ما هستند، برکت روستای ما هستند و من فقط وظیفه‌ام را انجام می‌دهم.»

فراخوانی برای روشن کردن شب‌های لیپار
کلمه لیپار را اگر در موتور جست‌وجوگر گوگل جست‌وجو کنید به روستایی می‌رسید که می‌گویند می‌تواند یکی از مقاصد گردشگری در چاپهار باشد؛ روستایی از توابع بخش مرکزی چاپهار! اما این یک روی سکه لیپار است، روی دیگر لیپار زیر سایه محرومیت نفس می‌کشد. آن وقت این روستا می‌شود روستایی که بیشتر اهالی‌اش در سال‌های گذشته به‌خاطر خشکسالی و مشکلات اقتصادی مهاجرت کرده‌اند و خالی از سکنه شده. می‌گویند لیپار حالا دو خانوار بیشتر جمعیت ندارد و دادرحیم دادشاپور و خانواده‌اش یکی از این خانواده‌ها هستند.
ما اسم لیپار و دادرحیم را اولین بار از زبان احمد بصری، محیط بان، فعال محیط‌زیست و مدیر پروژه نذر طبیعت می‌شنویم. بصری به ما می‌گوید: «در سفری که گروه نذر طبیعت در نیمه

به گفته شنبه‌زاده، گلیم نقش برجسته مهم‌ترین و شاخص‌ترین صنعت دستی و بومی استان ایلام است که با توجه به شاخص‌هایی از جمله پیشینه و تعداد بالای افراد شاغل در این صنعت، با نشان تجاری ملی گلیم نقش برجسته معرفی شده است. / میراث‌آریا

برنامه پایش، گشت میدانی شبانه به‌طور همزمان در سواحل ماسه‌ای روستاهای مورد نظر، ثبت اطلاعات تخمگذاری، بیومتری و تگ‌گذاری لاک‌پشت‌های ماده، ساخت هچری سایت، مراقبت از تخم‌ها و لانه‌ها و رهاسازی نوزادان لاک‌پشت توسط کارشناسان محیط‌زیست دریایی. البته همه این کارها با مشارکت جوامع محلی و با هدف حفاظت از تخم‌های لاک‌پشت‌ها تا رسیدن به مرحله نوزادآوری در طول فصل تخم‌گذاری در سواحل چاپهار انجام شد و آقای دادشاپور یکی از این همیاران محیط‌زیست ماست.»

رئیس اداره محیط‌زیست چاپهار در ادامه صحبت‌هایش به مهارت خاص این همیار محیط‌زیست در شناسایی محل تخم‌گذاری لاک‌پشت‌ها اشاره می‌کند: «واقعاً عجیب بود اما آقای دادشاپور روش خاصی برای شناسایی البته‌ها دارد، خانه واقعی تخم‌ها را شناسایی‌کند و به همین دلیل افن چندسالی است که با کارشناسان اداره ما و محیط بانان منطقه همکاری می‌کند.»

حسینی در توضیح بیشتر می‌گوید: «ما این تخم‌ها را سایزبندی می‌کنیم، همچنین اگر در معرض بال‌آمدن آب باشند، از آنها حفاظت می‌کنیم. البته این حفاظت در مقابل حیوانات هم انجام می‌شود، حتی اگر لازم باشد آنها را جابه‌جا می‌کنیم و در جای امن قرار می‌دهیم و اطرافشان توری می‌کشیم تا از گزند پرنده‌ها و حیواناتی مثل شغال و روباه در امان باشند.»

همیاران محیط‌زیست چاپهار
چاپهار اما — از این همیاران محیط‌زیست از این مردان بومی حامی حیات وحش کم ندارد و این همه خوشبختی این شهر ساحلی محروم است. حسینی درباره مشارکت جامعه محلی با کارشناسان محیط‌زیست اداره متبوعش می‌گوید: «ما اینجا همیار محیط‌زیست زیاد داریم. نه فقط در بحث حفاظت از لاک‌پشت‌ها که در بحث حفاظت از گاندوها هم خیلی‌ها به صورت خودجوش پیش قدم هستند. افرادی مثل ملک دینار شجره و عمر شجره که در منطقه باهوکلات و درگز فعالند. همچنین جابر برن و خدابخش خاگره و عید... عاج که در بخش‌هایی از ساحل گوآتر کار حفاظت از تمساح پوزه‌کوتاه را انجام می‌دهند و واقعاً همیار محیط‌زیست هستند.»

پدر مهربان تمساح‌ها

ملک دینار شجره، یکی از معروف ترین همیاران محیط‌زیست چاپهار است، پدری مهربان برای ۲۶ تمساحی که در یکی از برکه‌های باهوکلات زندگی می‌کنند. تصویر مراقبت دلسوزانه او از گاندوها بارها در فضای مجازی منتشر شده است. ملک دینار و بقیه اهالی این روستا معتقدند تمساح‌ها بیش از ۲۰۰ سال است که در این منطقه زندگی می‌کنند و وجودشان برای منطقه پر برکت است. همین اعتقاد باعث شده این مرد ۶۵ ساله، همکاری ۱۶ ساله‌ای با محیط‌زیست چاپهار داشته باشد. او در این رابطه می‌گوید: من فعال افتخاری محیط‌زیست هستم و سال‌هاست تلاش می‌کنم تا از سوی افراد محلی با غیرومی‌آزاری متوجه تمساح‌ها نشود. بزرگان ما و اجداد ما معتقد بودند تمساح برکت آب است و اگر کشته یا زخمی شود، دریاچه خشک می‌شود و همین انگیزه باعث شده من شرایط زندگی را برای این تمساح‌ها آسان‌تر کنم. **ف**